

Prasība, kas celta 2008. gada 4. jūnijā — Gosselin Word Wide Moving/Komisija

(Lieta T-208/08)

(2008/C 223/78)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Gosselin Word Wide Moving NV, Deurne (Beļģija)
(pārstāvji — F. Wijckmans, advocaat, S. De Keer, avocate)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

— atcelt Komisijas 2008. gada 11. marta Lēmumu C (2008) 926, galīgā redakcija, par EKL 81. panta piemērošanas procedūru (lieta COMP/38.543 — Starptautiskie pārcelšanās pakalpojumi) daļā, kas attiecas uz prasītāju, un par kuru prasītājam paziņots 2008. gada 25. martā;

— pakārtoti, atcelt šī lēmuma 1. pantu daļā, kas attiecas uz prasītāju, tiktāl, ciktāl Komisija tajā ir konstatējusi prasītājam piedēvējama turpināta pārkāpuma pastāvēšanu laika posmā no 1992. gada 31. janvāra līdz 2002. gada 18. septembrim, un atbilstoši pārskatītajam pārkāpuma ilgumam samazināt 2. pantā uzlikto naudas sodu daļā, kas attiecas uz prasītāju;

— pakārtoti, ceturtajā un/vai piektajā izvirzītajā pamatā norādīto iemeslu dēļ atcelt lēmuma 2. panta e) punktu daļā, kas attiecas uz prasītāju, un attiecīgi samazināt 2. pantā uzlikto naudas sodu daļā, kas attiecas uz prasītāju;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmajā prasītāja izvirzītajā pamatā tiek apgalvots, ka lēmums pārkāpj EKL 81. pantu. Tā pirmajā daļā tiek apgalvots, ka Komisija nav juridiski pierādījusi, ka rīcība, kura prasītājam var tikt pārmesta, būtu kvalificējama kā būtisks konkurences ierobežojums EKL 81. panta izpratnē. Otrajā daļā tiek apgalvots, ka Komisija nav juridiski pierādījusi, ka vienošanās, kurā prasītājs piedalījās, var būtiski ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm.

Pakārtoti, otrajā daļā tiek apgalvots, ka lēmums pārkāpj Regulas Nr. 1/2003⁽¹⁾ 23. pantu, Regulas Nr. 17/62⁽²⁾ 15. panta 2. punktu un Pamatnostādnes naudas soda apmēra noteikšanai⁽³⁾. Komisija esot pārkāpusi šos noteikumus, nosakot pārkāpuma smagumu, tā ilgumu un pārdotā apjoma, kas tika

izmantots par pamatu naudas soda pamatsummas noteikšanai, vērtību, un visbeidzot naudas soda apmēra noteikšanā neņemot vērā prasītāja atbildību mikstinošus apstākļus.

Pakārtoti, trešajā izvirzītajā pamatā tiek apgalvots, ka Komisija nav ievērojusi vienlīdzīgas attieksmes principu, it īpaši, nosakot pārkāpuma smagumu un naudas soda apmēra noteikšanai vērā ņemtā pārdotā apjoma vērtību.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

⁽²⁾ Regula Nr. 17: Pirmā Regula par Līguma 85. un 86. panta īstenošanu (OV 1962, 13, 204. lpp.).

⁽³⁾ Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas (EK) Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta apakšpunktu (OV 2006, C 210, 2. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 6. jūnijā — Strack/Komisija

(Lieta T-221/08)

(2008/C 223/79)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Guido Strack, Ķelne (Vācija) (pārstāvis — H. Tettenborn, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

— atcelt lēmumus, it īpaši 2008. gada 19. maija lēmumu, kurus Eiropas Komisijai ir faktiski vai, pamatojoties uz likumisko Regulas (EK) Nr. 1049/2001 8. panta 3. punktā paredzēto noraidīšanas pieņēmumu, pieņēmusi saistībā ar prasītāja 2008. gada 18. un 19. janvāra pieteikumu par piekļuvi dokumentiem un viņa 2008. gada 22. februāra, 2008. gada 18. aprīļa un it īpaši 2008. gada 21. aprīļa atkārtotajiem pieteikumiem, tiktāl, ciktāl ar tiem ir pilnībā vai daļēji noraidīti prasītāja pieteikumi;